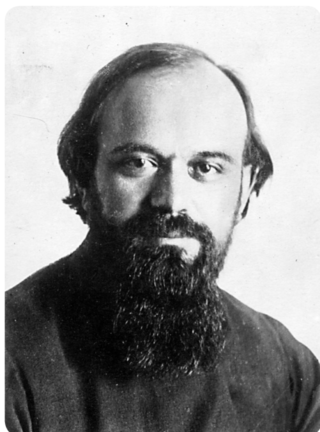
SFÂNTUL NICOLAE VELIMIROVICI
EPISCOPUL OHRIDEI ŞI JICEI

CANON DE RUGĂCIUNE ŞI CERERE CĂTRE PREASFÂNTA NĂSCĂTOARE-DE-DUMNEZEU

PREDANIA

SFÂNTUL **NICOLAE VELIMIROVICI**

EPISCOPUL OHRIDEI ȘI JICEI

CANON DE RUGĂCIUNE ŞI CERERE CĂTRE PREASFÂNTA NĂSCĂTOARE-DE-DUMNEZEU

traducere din limba sârbă
Ionuț și Sladjana Gurgu

tipărită cu binecuvântarea
PREASFINȚITULUI PĂRINTE GALACTION
Episcopul Alexandriei şi Teleormanului

Bucureşti 7518/2010

PRESSOVIA

RUGĂCIUNE CĂTRE MAICA DOMNULUI, MIJLOCITOARE ÎNAINTEA DREPTULUI JUDECĂTOR HRISTOS

Împărătească, Maică a Împăratului Hristos, care prin tine S-a arătat să ne facă fii și fiice împărătești, ție aducem mulțumire pentru preamultele bunătăți, și acoperământul și ocrotirea de văzuții și nevăzuții noștri vrăjmași, din veac și până în acest ceas.

Maică cea bună a lui Dumnezeu, înalță rugăciunile și cererile noastre la Înălțimea Sa cea veșnică, Cel fără de moarte Dumnezeul și Împăratul Hristos, pe care ai născut și la feciorelnicii-ți sâni ai hrănit.

Frica de Dânsul, Dreptul Judecător, a istovit toate puterile noastre, și nu mai îndrăznim să chemăm pe El și să-I aducem rugăciune.

Călcat-am legea dragostei Sale, disprețuit-am chinurile Sale până la sânge pentru noi, rătăcit-am în țară străină, unde oamenii nu se osebesc de porci, nici hrana oamenilor de a porcilor; L-am ocărât, L-am amărât, ne temem și ne ascundem de Dânsul, precum Adam, când a greșit în Rai.

Însă acum vedem că fără de minte am cugetat și fără de minte am umblat.

Dar precum vinovatul nu îndrăznește a se ruga Judecătorului, ci caută pe cei apropiați Lui și-i roagă să mijlocească la Judecător, și noi, ca niște vinovați dintre cei mari, ca niște păcătoși dintre cei negri de păcate; ca niște nelegiuiți, și încă preacurvari, ca niște nebuni fără de minte, și încă nemaiîntâlniți, nu avem îndrăzneală înaintea Sa, a Dreptului Judecător, ci venim la tine, Maica cea blândă a Dreptului Judecător Hristos.

Solește pocăința noastră și ale noastre rugăciuni, ca să te

preaslăvim pe tine, precum părinții noștri care ție s-au rugat și de la tine bucurie au primit, și au mărturisit și au întărit aceasta cu pecetea multor biserici ridicate în cinstea ta.
Ție ne rugăm, Împărăteasă, Maică a Împăratului Hristos, du înaintea Fiului tău, Dumnezeului și Mântuitorului nostru, aceste rugăciuni:
Iată-ne pe noi, Doamne, toți păcătoșii Tăi, în duh și adevăr, închinându-ne celor sfinte ale Tale.
Iată-ne în cetatea cea sfântă a Ierusalimului, întru care proroceau David și Prorocii întruparea Ta. Închinămu-ne Sionului Tău cel sfânt și ne rugăm Ție, iartă-ne pe noi și ne mântuiește. Amin.
Iată-ne în Nazaretul cel sfânt, întru care Preasfânta Maica Ta a primit Bunavestire a măritului Arhanghel Gavriil, cum că pe Tine va zămisli de la Duhul Sfânt și Împărat Te vei naște, a căruia Împărăție nu va avea sfârșit. Închinămu-ne și ne rugăm Ție: iartă-ne pe noi, păcătoșii, și ne mântuiește.
Iată-ne în peștera Bethleemului, unde oareșcând închidea David oile neînțelegătoare și mieii săi, întru care Te-ai născut, Cuvinte al lui Dumnezeu, Căruia s-au închinat păstorii și Magii; acolo unde steaua a strălucit și a călăuzit către Tine, acolo unde îngerii cântau slavoslovie: „Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire”, iată-ne și pe noi, păcătoșii, închinându-ne Ție și rugându-Te: greșit-am, Doamne Iisuse, iartă-ne pe noi și ne mântuiește.
Iată-ne pe urmele Tale, întru toate cetățile și satele prin care ai umblat, și ai propovăduit bunavestire a vieții veșnice, și ai lucrat minuni; sărutăm fiecare urmă a Ta, Îți slăvim dumnezeirea și ne rugăm Ție: iartă-ne pe noi, păcătoșii, și ne mântuiește.

Iată-ne la râul cel sfânt al Iordanului, întru care Te-ai botezat, și la iezerul unde ai ales pescarii a fi Apostoli, și pe Tabor, unde Te-ai schimbat la față, și în Sion unde, la Cina cea de Taină, Împărtășirea cu Trupul și Sângele Tău o ai rânduit spre mântuire, și în Bethania, unde pe Lazăr ai înviat, și în Biserica lui Solomon, unde Te-ai împotrivit făcătorilor de rele.

Întru toate aceste locuri ne închinăm Ție și pe Tine rugăm: iartă-ne pe noi, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, iartă, iartă și ne mântuiește.

Iată-ne la înfricoșata Golgotha, pe care ai fost răstignit și cu patimi ai mărturisit arătarea Ta, și la mormântul dintru care ai înviat, și în Eleon, de unde Te-ai înălțat.

Pretutindenea ne pocăim de păcatele noastre, pretutindenea cu pocăință plângem.

Pe Tine Te slavoslovim și Ție ne rugăm: Doamne, iartă, miluiește și mântuiește pe noi, păcătoșii Tăi.

Nimenea nu ne poate ierta, de nu ne ierți Tu, căci am greșit Ție.

Nimenea în cer și pe pământ nu ne poate mântui de văzutul și nevăzutul rău, fără de Tine, Doamne, Căruia s-a dat toată puterea în cer și pe pământ.

Greșit-am, iartă-ne, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și pururea Fecioarei Maria.

Ție se cuvine slavă și slavoslovie, și puterea și stăpânia și închinăciunea, de la toate neamurile și noroadele cerești și pământești, în tot veacul și în veci, împreună cu Tatăl și cu Sfântul Duh.

Amin.

RUGĂCIUNE CĂTRE MAICA DOMNULUI PENTRU LUMINAREA MINȚII

O, Maica mea cea cerească, deschide ochiul Tău în sufletul meu, ca să văd ce și cum – ca să văd cine în sufletul meu sălășluiește și ce fel de roade întru dânsul cresc.
Lipsit fiind de ochiul Tău, prin sufletul meu fără nădejde orbecăi, precum drumețul în miez de noapte prin nepătrunsa beznă rătăcește.
Și drumețul prin noapte cade și se ridică, și toate câte întâlnește pe cale „întâmplări" le numește.
Tu, lumina sufletului meu, ești singura întâmplare a vieții mele. Când copilul în brațele maicii sale se repede, întâmplări pentru el nu mai sunt. Când mireasa în întâmpinarea mirelui aleargă, ea nu mai vede florile în livadă, nu mai aude freamătul furtunii, nici mai simte mireasma chiparosului, ori voia sălbăticiunilor; ci doar chipul mirelui zărește; doar cântarea de pe buzele lui aude; doar sufletul lui îl simte.
Când dragostea iese în întâmpinarea dragostei, nicio întâmplare nu mai vine asupra ei. Din calea dragostei, timpul și spațiul se dau la o parte.
Pribegii fără de țintă și oamenii fără de dragoste au întâmplări și au istorie. Dragostea nu are istorie, nici istoria – dragoste.
Când cineva se pogoară din munte sau urcă pe dânsul, neștiind unde merge, i se dau întâmplările ca țintă a călătoriei sale. Cu adevărat, țintă sunt întâmplările celui fără de țintă, și istorie celui fără de cale.
Pentru aceea, cei fără de țintă și cei fără de cale la întâmplări se opresc, și pentru întâmplări între dânșii se pricesc.
Dară eu cu liniște către Tine alerg și în susul muntelui, și în josul lui, iar întâmplările cele vrednice de dispreț cu mânie din calea mea se depărtează.

Dacă aș fi o piatră și m-aș rostogoli de pe munte, nu la pietrele de care mă izbesc m-aș gândi, ci la prăpastia de la capătul povârnișului.
Dacă aș fi un pârâiaș de munte, nu la zbuciumata-mi cale m-aș gândi, ci la lacul care mă așteaptă.
Cu adevărat înfricoșată este prăpastia celor ce iubesc întâmplările care în jos îi trag.
O, Cerească Maică, singura mea iubire, de robia întâmplărilor mă slobozește, și fă-mă rob al tău!
O, Prealuminată Zi, răsari în sufletul meu, ca ținta să pot vedea, a căii mele celei întortocheate!
O, Soare al sorilor, singura întâmplare din univers ce îmi atrage inima, luminează lăuntrul meu, ca să văz cine a cutezat întru dânsul a se sălășlui, afară de Tine; și astfel să dezrădăcinez de acolo toate roadele ce din afară par dulci, dară miezul lor a putrejune duhnește.

RUGĂCIUNE CĂTRE FECIOARA MARIA, ACOPERITOAREA CELOR CREDINCIOȘI

O, Cerească Maică, întru slava ta mă primește! Căci când slava lumească asfințește, ea nu mai răsare niciodată. Și cununa pe care oamenii o dau este pururea cunună de spini pentru cei înțelegători, și tichie de nebun pentru cei neînțelegători. Câtă vreme aurul este în pământ, toți îl îndrăgesc și îl caută. Însă când ajunge să încununeze capul vreunui om, întunericul pizmei și al urii îi adumbrește strălucirea.
Preschimbă-mă în aur ascuns întru cea mai ascunsă vistierie a ta, ca nimenea să știe despre mine, afară de tine. Căci câtă vreme tu mă cunoști, cunoscut sunt; câtă vreme numai oamenii mă cunosc, numele meu îndoială este.

De ochii răi ai lumii mă ascunde, căci ei mă fac să mă învinețesc. Păzește-mă ca pe o taină pe care pizma nici o poate bănui. Mai înțeleaptă fii decât mine și nimănui nu mă vădi. Iată, eu ca pe cea mai dragă taină te-am avut, și lumii te-am vădit, și lumea m-a batjocorit.

Căci pizma batjocorește atunci când nu poate răpi.

Prietenii mei, ce alta aveți de la slava omenească, fără numai beție, ce cu cântare începe și cu zăcut în noroi se sfârșește?

Prietenii mei, toate gurile ce vă cântă laude cunosc și o altă cântare, potrivnică vouă, pe care mai târziu o veți auzi.

Fugiți de lauda ce seamănă cu turnul cel zidit pe spinarea unui chit, ca să nu vă râdă de pe țărmuri și prietenii, și neprietenii.

Iar slava cu care oamenii într-un glas vă slăvesc este cea mai fără de slavă, căci nepăsătoare este.

Dacă slava voastră este o plată de la oameni, lucrători cu ziua le sunteți, iar mâine pot să vă alunge din țarinile lor.

Cu adevărat, nicio nouă zi nu recunoaște învoiala voastră cu ziua cea de dinainte. Fiece zi țarină nouă deschide, și nouă tocmeală rânduiește.

Dacă slava voastră este lucrarea brațelor voastre, zilele vă vor fi mânie, iar nopțile voastre frică.

Dacă slava voastră este lucrarea înțelepciunii voastre, aceasta se va face stârpitoarea slavei voastre, și nu se va mai putea mișca.

Dacă slava voastră „a voastră” o numiți, pentru minciună și hrăpire Cerul vă va pedepsi.

Preumblați-vă cu slava voastră printr-un țintirim, și vedeți dacă morții vă vor slăvi.

Cu adevărat, printr-un țintirim vă și preumblați neîncetat, și de la mișcătoare morminte slavă luați. Cine oare vă va slăvi când mișcătoarele mormintele se vor face nemișcate?

Mult vă veți mâhni în lumea cealaltă, când veți auzi ce cred cu adevărat despre voi cei ce întru această lume vă lăudau.
O, Cerească Maică, de ochii și de limba oamenilor departe mă ascunde, acolo unde numai ochiul tău pătrunde și numai cuvântul tău se aude.
Ție mă rog, veșnica mea Frumusețe!

RUGĂCIUNE CĂTRE PREACURATA MAICĂ A LUI DUMNEZEU

Preacurată Maică a lui Dumnezeu, de unde ies necuratele duhuri?
Din femeie necurată; din necurata însoțirea a ei cu fiul său. Mintea cea necurată pângărește sufletul, care e maica minții, și din sufletul necurat ies duhurile necurate, cărora inima le este cea mai de seamă cetate întărită.
Apoi, din cetatea lor cea mai de seamă, duhurile rele năvălesc asupra părinților lor prin patimi necurate, înmulțindu-se atât în suflet, cât și în minte.
Preacurată Maică a lui Dumnezeu, care este numărul necuratelor duhuri?
Mai multe, mult mai multe sunt duhurile necurate decât cele curate.
Căci mai slabe sunt ele decât umbra, față de duhurile cele curate, și în legiuni se adună împotriva unui duh curat, împotriva unui singur duh feciorelnic.
Ci mai vârtos întru stricăciune se înmulțesc, și mai cu silnicie asupra fecioriei se năpustesc – năpădind tot ce înseamnă feciorie în trup sau în suflet, în bărbat sau în femeie, în minte sau în inimă.
Cu cât mai mult se află în inimă dorințe păcătoase, îndulciri otrăvitoare, simțăminte de frică și simțăminte de ură

către toate cele cerești – cu-atât și duhuri necurate în inimă se află.
Cu cât mai mult se află în minte amăgirea de sine față de lume – fie în idei și concepte, fie în închipuiri și cuvinte – cu-atât și duhuri necurate în minte se află.
Și toate duhurile necurate din inimă sămânța lor în minte o seamănă.
Și toate laolaltă, și dintr-o cetate, și din cealaltă, în țarina voinței își seamănă necurata sământă. Iar în suflet, măreața lor cetate întărită, ele sunt tot atât de multe ca umbrele în lume.
Și unele dintr-altele se înmulțesc, fără rânduială și lege – a toată rânduiala și legea vrăjmașe juruite fiind! Și puterea, și biruința lor nu în vrednicie și-o văd, ci în număr. Și cu adevărat mărunțite sunt precum nisipul, și încă mai mult se tot mărunțesc.
Nu din dragoste unele către altele se înmulțesc, ci din drăcească iubire de sine. Nici simt vreo fericire întru ființarea lor. Lupta pentru drepturi și privilegii toată vremea le umple. Vai de omul ce ajunge a fi câmpul lor de bătaie!
Preacurată Maică a lui Dumnezeu, care este urmarea lucrării duhurilor necurate în om?
Boală se pricinuiește în omul cel din lăuntru și, ca urmare, și în cel din afară. Sământa bolii este păcatul. Sământa păcatului precum buruiana crește și sporește.
Toate bolile sunt urmarea păcatului. Cu adevărat, și orbirea, și surzenia, și muțenia, și toate celelalte. Și, oricât de ciudat ar părea, și moartea tot o boală este, urmare a aceleiași pricini, stricăciune a aceluiași vierme.
Preacurată și de-lumină-purtătoare Maică a lui Dumnezeu, slobozește-ne de necuratele duhuri; curățește-ne de tot păcatul; tămăduiește-ne de toată boala, cu milostivirea Fiului tău și cu puterea Duhului Tău Celui Sfânt.

Și, în genunchi căzând, din mijlocul stricăciunii strigăm Ție: Arde cu strălucirea ta, Maica lui Dumnezeu, toată stricăciunea care ne copleșește!

RUGĂCIUNE LA VREME DE ÎNTRISTARE CĂTRE PREASFÂNTA NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

Valurile patimilor mă necăjesc, mare tristețe și strâmtorare cuprind sufletul meu. O, Preasfântă, liniștește sufletul meu cu pacea Fiului tău și alungă cu harul Lui zbuciumul sufletului și întristarea. Viforul păcatelor mele, care ca un vierme de foc mă ard, potolește-l și stinge văpaia lui. Umple cu bucurie inima mea, Preacurată, și risipește dinaintea mea ceața greșalelor mele, căci mă tulbură. Luminează-mă cu lumina Fiului tău. A slăbit sufletul meu, totul îmi este greu, chiar și rugăciunea. Iată, sunt rece ca o stâncă, buzele șoptesc rugăciunea, dar inima este nemișcată, strâmtorarea a cuprins-o. Sparge gheața din jurul sufletului meu și încălzește inima mea cu dragostea ta.

Nu mă încredințez în ocrotirea omenească, ci cad la tine, Preasfântă Stăpână, nu mă lepăda, ci primește rugăciunea robului tău. Tristețea m-a cuprins, nu mai pot răbda năvala diavolilor; nu am ocrotire și nici nu am unde să mă ascund, sărman fiind, și mereu în această luptă sunt lovit, iar mângâiere nu găsesc nicăieri afară de tine, Stăpână Sfântă. O, nădejde și ocrotire tuturor ce cred, nu lepăda rugăciunea mea. Amin.

RUGĂCIUNE CĂTRE NĂSCĂTOAREA DE DUMNEZEU ÎN VREME DE ISPITĂ

Preasfântă Maică a lui Hristos, Preacurată, Preabinecuvântată Născătoare de Dumnezeu, iată, Satana mă lovește precum valurile mării lovesc corabia, și mă prigonește ziua și mă chinuie noaptea. Nu am pace, s-a clătit sufletul meu, a tresărit duhul meu. Aleargă, Prealuminată, și ajută-mă. Milostivește-L pe Blândul Domn să se milostivească de mine și să-mi ierte păcatele cele făcute. O, Preasfântă Maică a lui Iisus, mare este mila ta și ea este cel mai mare potrivnic puterii iadului. Și cel mai mare păcătos, când cade în prăpastia iadului, împins de puterea necuratului, dacă strigă către tine, tu ești gata să-l izbăvești. Izbăvește-mă și pe mine; iată, Satana vrea să mă împiedice și să nimicească credința, dar eu în Domnul nădăjduiesc.
Slavă Ție, mai luminată decât Heruvimii și Serafimii, în veci. Amin.

RUGĂCIUNE ÎN FAȚA ICOANEI FĂCĂTOARE DE MINUNI A MAICII DOMNULUI DIN PECI

Veacurile se scurg și generațiile trec, dar din Sfântul tău lăcaș din Peci, tu pe toate le întâmpini și le petreci. Cu grijă de maică pe toți îi întâmpini și cu binecuvântare de maică le petreci, Maica noastră atotmilostivă.
În fața chipului tău domnitorii s-au rugat, cu nădejde în tine patriarhii au îngenuncheat, Nădejde luminată, și iată, și urmașii lor de la tine ajutor așteaptă.
N-ai rușinat nimănui nădejdea în tine, deci nu o rușina nici pe a noastră, atotmilostivă Maica noastră. De prietenii necredincioși și de batjocura diavolească izbăveș-

te-ne. Când ne pornim spre cele rele, împiedică-ne; Când ne pornim spre cele bune, calea deschide-ne; de tot răul alungă-ne și tot răul de la noi alungă-l; în întâmpinarea a tot binele îndreaptă-ne și tot binele îndreaptă-l către noi, care cu inimă te iubim și din inimă ție ne rugăm.

Pe toți fiii Ortodoxiei unește, pe cei învățați și cei neînvățați cu credința luminează; pe cei mari și pe cei mici cu dragoste împacă, pe cei puternici strunește și pe cei neputincioși îi întărește, rugămu-te.

Din Sfântul tău lăcaș din Peci, asupra întregii noaste țări privește și ce e nedrept îndreptează, ce e întunecat luminează, ce e bolnav înzdrăvenește, Nădejdea noastră luminată. Ca toate veacurile și toate neamurile să te mărească, și pe Fiul tău Cel unul născut, împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, să-L proslăvească. Amin.